

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3482/2019
08.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Павловић, адвокат у ..., против туженог ЈП Путеви Србије Београд, чији су пуномоћници Бранислав Поповац и Ивана Марковић, адвокати у ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 276/19 од 17.04.2019. године, у седници већа од 08.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 276/19 од 17.04.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1801/16 од 13.11.2017. године, која је исправљена решењем П1 1801/16 од 05.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду од 06.05.2010. године; ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на посао; ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 225.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 276/19 од 17.04.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда и поништено решење туженог о отказу уговора о раду од 06.05.2010. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 15.10.2007. године са анексима уговора о раду од 14.05.2008. године и 14.10.2009. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад и да му накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 506.250,00 динара; ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 51.000,00 динара; ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према чињеницама утврђеним након отварања расправе пред другостепеним судом, тужилац је у радном односу код туженог на основу уговора о раду од 15.10.2007. године на радном месту ..., на основу анекса уговора о раду од 14.05.2008. године на радном месту ... Одељења ..., а на основу анекса уговора о раду од 14.10.2009. године на радном месту ... Одсека ... у Одељењу ... у Сектору

Решењем туженог од 06.05.2010. године тужиоцу је отказан уговор о раду са анексима уговора о раду због учињене повреде радне обавезе из члана 12 става 12.3 тачке 3 алинеје 5 анекса уговора о раду са даном достављања решења о отказу уговора о раду. У образложењу решења наведене су повреде радних обавеза које је тужилац учинио.

Три упозорења на постојање разлога за отказ уговора о раду од 29.03.2010. године нису уручена тужиоцу на адресу пребивалишта, нити у канцеларијама туженог. Тужени је покушао да достави наведена упозорења на адресу тужиоца у ... у улици ... број Повратнице препоручених пошиљки враћене су са белешком „непознат“, уписаним датумом 31.03.2010. године и без ознаке да је достављач прибио писмено обавештење о приспећу пошиљака или да је пошиљке прибио на врата стана или оставио у поштанском сандучету. Након тога, у службеној белешци туженог од 16.04.2010. године наведено је да је тужени објавио упозорења на огласној табли у седишту туженог где је тужилац радио у ... 07.04.2010. године и скинуо их са огласне табле 16.04.2010. године.

Према становишту другостепеног суда, тужени није на законит начин тужиоцу доставио три упозорења о постојању разлога на отказ уговора о раду од 29.03.2010. године због чега нису испуњени процесни услови за доношење решења о отказу уговора о раду.

Неосновано се ревизијом истиче да се одредбе Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16...95/18) о достављању не примењују у конкретном поступку отказивања уговора о раду. Одредбама члана 185. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...95/18) није прецизиран поступак достављања, већ је само установљена обавеза личног достављања решења о отказу, а аналогно томе, и упозорења на постојање разлога за отказ уговора о раду. У таквој ситуацији тужени је морао поступити у складу са одредбама Закона о општем управном поступку о личном достављању јер се отказивањем уговора о раду правно и фактички мења положај

тужиоца доношењем аката од стране туженог, што је суштински одлика управног поступка у смислу члана 2. Закона о општем управном поступку. Према члану 75. ставовима 5. и 6. Закона о општем управном поступку када се прималац писмена не затекне на адреси достављач је дужан да у року од 24 часа поново покуша доставу, затим да сачини белешку и остави обавештење на адреси примаоца у коме, између осталог наводи, где писмено може преузети и у ком року, а сматра се да је лично достављање извршено када истекне 15 дана од кад је обавештење остављено на адресу примаоца. У овом случају достављач није поступио по наведеним законским одредбама, већ је, пошто није затекао тужиоца на адреси, констатовао на повратници једино „непознат“ и датум 31.03.2010. године. С обзиром на то да три упозорења на постојање разлога за отказ уговора о раду од 29.03.2010. године нису уручена тужиоцу на законом прописан начин, нису били испуњени процесни услови за доношење решења о отказу уговора о раду. Смисао упозорења је да се запослени изјасни да ли је извршио повреду радних обавеза или радне дисциплине, да ли постоје разлози за искључење повреде или кривице запосленог и да ли постоје друге околности од значаја за одлучивање, па је из тих разлога неопходно да упозорење буде достављено тужиоцу.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка јер тужени није успео у овом поступку, а одговор на ревизију коју је поднео тужилац није био потребан за ову парницу.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић